
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Μιά αγωνίστρια που έφυγε

Η Μαρία Καρατζοπούλου, που μας έφυγε τελευταία, είχε γεννηθεί στη Σμύρνη, αλλά έζησε στην Αθήνα. Αγωνίστηκε σε όλη της τη ζωή για να επιβιώσει και για να βοηθήσει τους γονείς της.

Έχασε τον πατέρα της σε νεαρή ηλικία και λίγο αργότερα και τη μητέρα της. Αδέλφια δεν είχε. Το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν η υγεία της. Πέρασε ένα μεγάλο μέρος της ζωής της στο Σανατόριο Τσαγκάρη στα Μελίσσια, χάρις στην καλωσύνη και την ανθρωπιά της Μαρίας και τού Αλέξανδρου Σβώλου!

Τα πρώτα χρόνια της διαμονής της στο Σανατόριο ήταν άρρωστη. Τα επόμενα χρόνια έμεινε εργαζόμενη στο Λογιστήριο του Σανατορίου, χωρίς να είναι λογίστρια. Όμως, με την προσπάθεια και την ικανότητά της κατόρθωσε να φθάσει στο σημείο να διευθύνει το Λογιστήριο του Σανατορίου, την εποχή που το Σανατόριο Τσαγκάρη ήταν το μεγαλύτερο, καλλίτερο και ακριβότερο Σανατόριο της Ελλάδας.

Η Μαρία υπέγραφε τα τελευταία χρόνια της παραμονής στο Σανατόριο τον ετήσιο Ισολογισμό του Νοσοκομείου, ως υπεύθυνος προϊστάμενος του Λογιστηρίου -Βιβλία λογιστικά πρώτης κατηγορίας- που συνήθως τα υπογράφουν Λογιστές, απόφοιτοι της Ανωτάτης Εμπορικής. Αυτό το αναφέρω, γιατί ξέρω ότι πολύ το καμάρωνε, και είχε δίκιο. Θέλω να της κάνω ευχαρίστηση - ξέρω ότι δυστυχώς δεν το ακούει...

Η Μαρία ήταν μία από τις παλιές μου φίλες, που δυστυχώς τις χάνω μία, μία !!

Την γνώρισα στα 17 μου χρόνια, όταν γνώρισα και τον «Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας». Η Μαρία ήταν υπάλληλος του Συνδέσμου και εγώ φοιτούσα στην αρχική μορφή -που βραδύτερα εξελίχθηκε σε πλήρη Εμπορική Σχολή του Σ.Δ.Γ.- και που ήταν ένα είδος ελευθέρων σπουδών, με δύο τμήματα ένα Γραμματέων, ένα Λογιστικό. Εγώ παρακολουθούσα το τμήμα Γραμματέων και η Μαρία το Λογιστικό.

* * *

Η Μαρία ήταν ένας άτυχος άνθρωπος που είχε μόνιμα για πολλά χρόνια έναν διπλό αγώνα -την υγεία της- και το οικονομικό θέμα. Κατόρθωσε με την επιμονή και την προσπάθειά της να ανταπεξέλθει και στα δύο. Αρκετά από τα τελευταία χρόνια της ζωής της τόσο η υγεία της, που την είχε ταλαιπωρήσει, όσο και τα οικονομικά της είχαν πολύ βελτιωθεί. Αγαπούσε τον Σ.Δ.Γ., ήταν ένα από τα πολύτιμα παλιά μέλη και βοηθούσε πάντα, μέχρι του τέλους της ζωής της, την εκάστοτε Ταμία του Συνδέσμου, στα Λογιστικά Βιβλία, τα οποία ήλεγχε, με την ευσυνειδησία που διέκρινε τη δουλειά της.

Η μεγάλη της όμως αγάπη, το πάθος της, ήταν η «Εστία της Νέας Σμύρνης». Είχε δωρήσει εκεί ολόκληρη την αξιόλογη Βιβλιοθήκη των Αδελφών Υπερείδη, οι οποίοι ήταν οι Ιδρυταί και Διευθυνταί της

Εφημερίδας «Η Αμόλθια» που έβγαине στη Σμύρνη, πριν από την Μικρασιατική καταστροφή. Οι Αδελφοί Υπερείδη ήταν αδελφοί της μητέρας της. Χαρακτηριστικό της αγάπης της προς τους πατριώτες της και προς την Εστία Νέας Σμύρνης είναι το γεγονός ότι όταν επρόκειτο να δωρήσει την Βιβλιοθήκη, στην Εστία Νέας Σμύρνης, είχε προβλήματα με τις κόρες μιάς άλλης αδελφής των Υπερείδη, οι οποίες ως κληρονόμοι και αυτές, ήθελαν να πουλήσουν το μεριδίό τους από την αξία της Βιβλιοθήκης. Η Μαρία, παρ' όλο που τα οικονομικά της τότε δεν ήταν ανθηρά, επλήρωσε η ίδια την αξία των βιβλίων που ανήκαν στις άλλες κληρονόμους, και την πρόσφερε ολόκληρη, στην Εστία Νέας Σμύρνης !!

Στο Σ.Δ.Γ. δώρησε όλο το αρχείο που τον αφορούσε.

* * *

Η νοσηρή υγεία της, αφού την ταλαιπώρησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής της, τελικά την ενίκησε ! Έφυγε από τη ζωή -πικραμένος- ένας πραγματικός αγωνιστής, ένας τίμιος, χρήσιμος και αγνός άνθρωπος - μιά πραγματική φεμινίστρια.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της Αττικής γης και ας αναπαύσει το κουρασμένο και ταλαιπωρημένο σώμα της Μαρίας !!

Αθήνα, 28 Μαρτίου 1988

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΗΝΙΑΤΗ